

Sygn. akt IX Ka 1795/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

Sędziowie: SSO Leszek Grzesiak

SSO Andrzej Ślusarczyk

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 roku

sprawy J. Z.

oskarżonego o przestępstwo z art.56 ust.3 ustawy z dn.29.07.2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§1 kk, art.59 ust.1 ustawy
z dn.29.07.2005r. w zw. z art.12 kk i w zw. z art.64 § 1 kk, art.58 ust.1 ustawy
z dn.29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.64§1 kk, art.177§1 kk
w zw. z art.178§1 kk, art.178 a§1 kk

A. B.

oskarżonej o przestępstwo z art.56 ust.3 ustawy z dn.29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

M. J.

oskarżonego o przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy z dn.29.07.2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk, art.58 ust. 1 ustawy
z dn.29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk w zw. z art.31§2 kk

K. R.

oskarżonego o przestępstwo z art.62 ust.1 ustawy z dn.29.07.2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk w zw. z art.31 § 2 kk

K. K. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art.59 ust.1 ustawy z dn.29.07.2005r.
o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk, art.58 ust.1 ustawy
z dn.29.07.2005r. w zw. z art.12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, obrońców oskarżonych
i oskarżonego K. K. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 8 lipca 2013 roku sygn. akt XII K 1466/11

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w części dotyczącej oskarżonego J. Z., w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcie zawarte w pkt XVII wyroku i sprawę w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu w pkt IV i V aktu oskarżenia przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach;

2. w części dotyczącej K. K. (1), w ten sposób, że ustala, iż oskarżony w ramach czynu przypisanego mu w pkt LXVII wyroku udzielił oskarżonemu K. S. środka odurzającego w postaci amfetaminy;

3. na podstawie art. 435 kpk w części dotyczącej oskarżonego K. S. w ten sposób, że ustala, iż oskarżony w ramach przypisanego mu czynu w pkt LXXIX wyroku posiadał nabytą od K. K. (1) amfetaminę;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok co do oskarżonych: J. Z., K. K. (1), oraz w całości co do oskarżonych: A. B., M. J., K. R. utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonych w postępowaniu odwoławczym po 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych na rzecz adwokata J. K. – obrońcy z urzędu oskarżonego K. K. (1), adwokata R. B. – obrońcy z urzędu A. B., adwokata E. M. – obrońcy z urzędu K. R.;

IV. zwalnia oskarżonych: J. Z., A. B., M. J., K. R., K. K. (1) od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

IX Ka 1795/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Kielcach oskarżyła:

J. Z., A. B. o to, że:

I. w okresie od stycznia 2011 roku, daty bliżej nieustalonej do 26 stycznia 2011 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy uczestniczyli w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuana) o masie łącznej 461,04 g oraz substancji psychotropowych w postaci 990 tabletek zawierających w składzie substancję psychotropową w postaci (...) oraz amfetaminy o masie łącznej 11,26 g w ten sposób, że nabyli w/w środki odurzające i substancje psychotropowe w celu dalszej odsprzedaży, przy czym J. Z. czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary dwóch lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28.05.2008 roku sygn. III K 37/08 za umyślne przestępstwo podobne, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 13.10.2005 roku, od 21.09.2006 roku do 05.12.2006 roku, od 05.02.2007 roku do 08.10.2007 roku, od 23.10.2007 roku do 01.02.2008 roku i od 05.02.2008 roku do 28.05.2008 roku,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, zaś w stosunku do J. Z. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

a nadto **J. Z.** o to, że:

II. w okresie od lipca 2010 roku, daty bliżej nieustalonej do dnia 24 stycznia 2011 roku w K., Ć. i Z., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy co najmniej trzynaście razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy P. Z. i innym osobom, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary dwóch

lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28.05.2008 roku sygn. III K 37/08 za umyślne przestępstwo podobne, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 13.10.2005 roku, od 21.09.2006 roku do 05.12.2006 roku, od 05.02.2007 roku do 08.10.2007 roku, od 23.10.2007 roku do 01.02.2008 roku i od 05.02.2008 roku do 28.05.2008 roku i tak:

- w okresie od lipca 2010 roku do września 2010 roku, daty bliżej nieustalonej w Z., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy co najmniej 6 razy udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o masie łącznej około 30 gram za kwotę 600 zł P. Z.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2010 roku, daty bliżej nieustalonej w Ć. i K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, co najmniej 3 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej co najmniej 15 gram za kwotę 270 zł oraz co najmniej 2 razy udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o masie łącznej co najmniej 10 gram za kwotę 200 zł I. W.,

- w dniu 17 stycznia 2011 roku w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, udzielił środka odurzającego i substancji psychotropowej o masie łącznej 105,5 gram T. S.,

- w dniu 24 stycznia 2011 roku w K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej 100,76 gram za kwotę 2000 zł M. J.,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w czerwcu 2010 roku, daty bliżej nieustalonej w U., udzielił wbrew przepisom ustawy, substancji psychotropowej w postaci amfetaminy K. S., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary dwóch lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28.05.2008 roku sygn. III K 37/08 za umyślne przestępstwo podobne, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 13.10.2005 roku, od 21.09.2006 roku do 05.12.2006 roku, od 05.02.2007 roku do 08.10.2007 roku, od 23.10.2007 roku do 01.02.2008 roku i od 05.02.2008 roku do 28.05.2008 roku,

tj. o przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 24 lipca 2010 roku w Ć., gm. M. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem m-ki V. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości - 0,60 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu nie dostosował prędkości i techniki jazdy do panujących warunków drogowych w następstwie czego utracił panowanie nad kierowanym pojazdem i zjechał na prawą stronę drogi gdzie najechał na przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażer K. K. (2) doznał obrażeń ciała w postaci złamania uda prawego, rany na twarzy i lewym podudziu, otarcia naskórka na prawym przedramieniu, które to obrażenia naruszyły czynności narządu jego ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

IV. w dniu 24 lipca 2010 roku w Ć., gm. M. umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem m-ki V. (...) nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości - 0,60 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu nie dostosował prędkości i techniki jazdy do panujących warunków drogowych w następstwie czego utracił panowanie nad kierowanym pojazdem i zjechał na prawą stronę drogi gdzie najechał na przydrożne drzewo, w wyniku czego pasażer K. K. (2) doznał obrażeń ciała w postaci złamania uda prawego, rany na twarzy i lewym podudziu, otarcia naskórka na prawym przedramieniu, które to obrażenia naruszyły czynności narządu jego ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

V. w dniu 24 lipca 2010 roku w Ć., gm. M. znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,60 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy m-ki V. (...) nr rej. (...),

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

M. J. o to, że:

VI. w okresie od października 2010 roku, daty bliżej nieustalonej do dnia 24 stycznia 2011 roku w K., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił R. K. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) o masie łącznej około 50 gram za kwotę 1.410 zł oraz ułatwił mu zażycie środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuana) o masie 100,76 grama w ten sposób, że pośredniczył w zakupie w/w środka odurzającego,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

VII. w okresie od lipca 2009 roku, daty bliżej nieustalonej do dnia 24 stycznia 2011 roku w K., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, piętnastokrotnie udzielił P. W. środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) poprzez przekazanie mu za każdym razem po 1 gramie tego środka odurzającego, przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

K. R. o to, że:

VIII. w okresie od grudnia 2010 roku do stycznia 2011 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o masie co najmniej 5 gram, którą zakupił od R. S. (1), przy czym czynu tego dopuścił się mając ograniczoną w stopniu znacznym zdolność do pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

K. K. (1) o to, że:

XVI. w 2010 roku, od daty bliżej nieustalonej, do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w U., Ć. i T., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił środka odurzającego w postaci marihuany oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy M. W. i innym osobom i tak:

- w okresie od czerwca 2010 roku do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w U., Ć. i T., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, co najmniej 7 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej około 11 gram za kwotę 270 zł M. W.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć. i T., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, co najmniej 3 razy udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o masie łącznej co najmniej 15 gram za kwotę 300 zł oraz co najmniej 2 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej co najmniej 10 gram za kwotę 180 zł I. W.,

- w 2010 roku, od daty bliżej nieustalonej, do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej w Ć. i U., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, co najmniej 12 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej 60 gram za kwotę 1.320 zł D. B.,

- w 2010 roku, od daty bliżej nieustalonej, do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie 1 gram za kwotę 30 zł T. C.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej co najmniej 3 gram za kwotę 90 zł K. S.,

tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

XVII. w 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w T., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy, udzielił kilkakrotnie środka odurzającego w postaci marihuany i haszyszu R. S. (1),

tj. o przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

K. S. o to, że:

XIX. w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć., w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustaw, posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o masie około 3 gram, którą zakupił od K. K. (1),

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem wydanym w dniu 8 lipca 2013 roku w sprawie sygn. akt XII K 1466/11

I. oskarżonych J. Z. i A. B. uznał za winnych popełnienia czynu opisanego w pkt. I stanowiącego przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w stosunku do J. Z. oraz przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w stosunku do A. B. i na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył:

1) J. Z. karę 3 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w rozmiarze 300 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych,

2) A. B. karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w rozmiarze 150 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

II. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł na rzecz Ośrodka (...) (...) (...) w C., z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, nawiązkę w kwocie:

1) 2.000 złotych od J. Z.,

2) 800 złotych od A. B.;

III. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec J. Z. i A. B. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych pod poz. 1-6 oraz 9-12 wykazu dowodów rzeczowych znajdującego się na karcie 2906-2914 (t. XV) akt sprawy;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzekł zwrot na rzecz J. Z. dowodów rzeczowych opisanych pod poz. 7-8 wykazu dowodów rzeczowych znajdującego się na karcie 2906-2914 (t. XV) akt sprawy;

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec A. B. w pkt. 1.2 kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając okres próby na 4 lata;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec A. B. w pkt. 1.2 kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia jej wolności w sprawie w dniach od 26 do 28 stycznia 2011 roku i uznaje grzywnę za wykonaną do wysokości sześciu stawek dziennych;

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. B. kwotę 2.548,72 złotych, w tym kwotę 474,72 złotych podatku VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu A. B.;

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od A. B. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 690 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę po 300 złotych opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności i grzywny, a w pozostałym zakresie zwolnił ją od ponoszenia tych kosztów w trybie art. 624 § 1 k.p.k.;

IX. w ramach czynu opisanego w pkt. II oskarżonego J. Z. uznał za winnego tego, że w okresie od lipca 2010 roku, daty bliżej nieustalonej do listopada 2010 roku w K., Ć. i Z., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, jedenaście razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy P. Z.

i I. W., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary dwóch lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 19 października 2005 roku w sprawie III K 93/05 za umyślne przestępstwo podobne, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 28 maja 2008 roku w sprawie III K 37/08, którą odbywał w okresach od dnia 14 kwietnia 2005 roku do dnia 13 października 2005 roku, od dnia 21 września 2006 roku do dnia 5 grudnia 2006 roku, od dnia 5 lutego 2007 roku do dnia 8 października 2007 roku, od dnia 23 października 2007 roku do dnia 1 lutego 2008 roku i od dnia 5 lutego 2008 roku do dnia 28 maja 2008 roku i tak:

- w okresie od lipca 2010 roku do września 2010 roku, daty bliżej nieustalonej w Z., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, 6 razy udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o masie łącznej około 30 gram za kwotę 630 złotych P. Z.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2010 roku, daty bliżej nieustalonej w Ć. i K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, 3 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej 15 gram za kwotę 270 zł oraz 2 razy udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o masie łącznej 10 gram za kwotę 200 złotych I. W.,

tj. o przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierza mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w rozmiarze 80 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwoty 10 złotych;

X. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od J. Z. na rzecz Ośrodka (...)(...) (...) w C., z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, nawiązkę w kwocie 600 złotych;

XI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec J. Z. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 1.100 złotych;

XII. oskarżonego J. Z. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. III, to jest przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od J. Z. na rzecz Ośrodka (...) (...) (...) w C., z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, nawiązkę w kwocie 200 złotych;

XIV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzone J. Z. w pkt. I, IX i XII kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i jako karę łączną wymierzył mu kary: 4 lata pozbawienia wolności oraz grzywnę w rozmiarze 320 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

XV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec J. Z. w pkt. XIV łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie w dniach od 26 stycznia 2011 roku do 18 października 2011 roku;

XVI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od J. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.430 złotych, w tym kwotę 400 złotych opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności i kwotę 640 złotych opłaty od orzeczonej kary grzywny, tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, a w pozostałym zakresie zwolnił go od ponoszenia tych kosztów w trybie art. 624 § 1 k.p.k.;

XVII. oskarżonego J. Z. uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w pkt. IV i V, a kosztami sądowymi w tym zakresie w trybie art. 632 pkt. 2 k.p.k. obciążył Skarb Państwa;

XVIII. oskarżonego M. J. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. VI, to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w rozmiarze 120 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych;

XIX. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec M. J. przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 1.410 złotych;

XX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od M. J. na rzecz Ośrodka (...) (...) (...) w C., z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, nawiązkę w kwocie 1.000 złotych;

XXI. oskarżonego M. J. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. VII ustalając, że udzielił P. W. środka odurzającego w postaci ziela konopii innych niż włókniste (marihuany) nie więcej niż piętnastokrotnie, to jest przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 31 § 2 k.k. i na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone M. J. w pkt. XVIII i XXI kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

XXIII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. oraz art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec M. J. pkt. XXII łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając okres próby na 5 lat i oddał go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

XXIV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec M. J. w pkt. XVIII kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie w dniach od 24 do 26 stycznia 2011 roku i uznał grzywnę za wykonaną do wysokości sześciu stawek dziennych;

XXV. na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 2,9 lipca 2005 roku

o przeciwdziałaniu narkomanii zobowiązał M. J. do poddania się leczeniu odwykowemu i w związku z tym leczeniem oddał go pod dozór kuratora sądowego;

XXVI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od M. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 630 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 300 złotych opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności i 240 złotych opłaty od orzeczonej kary grzywny, a w pozostałym zakresie zwolnił go od ponoszenia tych kosztów w trybie art. 624 § 1 k.p.k.;

XXVII. oskarżonego K. R. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt. VIII, to jest przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 31 § 2 k.k. i na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

XXVIII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec K. R. w pkt. XXVII kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił ustalając okres próby na 2 lata;

XXIX. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. orzekł wobec K. R. grzywnę w rozmiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

XXX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec K. R. w pkt. XXIX kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie w dniach 7 czerwca 2011 roku i 30 września 2011 roku i uznał grzywnę za wykonaną do wysokości czterech stawek dziennych;

XXXI. na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zobowiązał K. R. do poddania się leczeniu odwykowemu i w związku z tym leczeniem oddał go pod dozór kuratora sądowego;

XXXII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. M. kwotę 2.548,72 złotych, w tym kwotę 474,72 złotych podatku VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu K. R.;

XXXIII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od K. R. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 60 złotych opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności i 30 złotych opłaty od orzeczonej kary grzywny, a w pozostałym zakresie zwolnił go od ponoszenia tych kosztów w trybie art. 624 § 1 k.p.k.;

XXXIV. (...)

LXVII. w ramach czynu opisanego w pkt. XVI oskarżonego K. K. (1) uznał za winnego tego, że w 2010 roku, od daty bliżej nieustalonej, do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w U., Ć. i T., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił środka odurzającego w postaci marihuany oraz substancję psychotropową w postaci amfetaminy M. W., I. W., D. B. i T. C. i tak:

- w okresie od czerwca 2010 roku do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w U., Ć. i T., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, nie więcej niż 7 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej około 11 gram za kwotę 270 złotych M. W.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć. i T., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, co najmniej 3 razy udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o masie łącznej co najmniej 15 gram za kwotę 300 złotych oraz co najmniej 2 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej co najmniej 10 gram za kwotę 180 złotych I. W.,

- w 2010 roku, od daty bliżej nieustalonej, do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć. i U., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, 12 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej 60 gram za kwotę 1.320 złotych D. B.,

- w dniu bliżej nieustalonym, w listopadzie 2010 roku, w Ć., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie 1 gram za kwotę 30 złotych T. C.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej co najmniej 3 gram za kwotę 90 złotych K. S.,

to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- w okresie od czerwca 2010 roku do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w U., Ć. i T., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, nie więcej niż 7 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej około 11 gram za kwotę 270 złotych M. W.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć. i T., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, co najmniej 3 razy udzielił substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o masie łącznej co najmniej 15 gram za kwotę 300 złotych oraz co najmniej 2 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej co najmniej 10 gram za kwotę 180 złotych I. W.,

- w 2010 roku, od daty bliżej nieustalonej, do grudnia 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć. i U., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, 12 razy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej 60 gram za kwotę 1.320 złotych D. B.,

- w dniu bliżej nieustalonym, w listopadzie 2010 roku, w Ć., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie 1 gram za kwotę 30 złotych T. C.,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2010 roku, daty bliżej nieustalonej, w Ć., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, udzielił środka odurzającego w postaci marihuany o masie łącznej co najmniej 3 gram za kwotę 90 złotych K. S.

to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

LXVIII. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł od K. K. (1) przypadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej w kwocie 2.190 złotych;

LXIX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od K. K. (1) na rzecz Ośrodka (...) (...) (...) w C., z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, nawiązkę w kwocie 800 złotych;

LXX. oskarżonego K. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII, to jest przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

LXXI. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od K. K. (1) na rzecz Ośrodka (...) (...) (...) w C., z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, nawiązkę w kwocie 400 złotych;

LXXII. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone K. K. (1) w pkt LXVII i LXX kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

LXXIII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. kwotę 2.169,72 złotych, w tym kwotę 405,72 złotych podatku VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu K. K. (1);

LXXIV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od K. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 730 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 300 złotych opłaty od orzeczonej kary pozbawienia, a w pozostałym zakresie zwolnił go od ponoszenia tych kosztów w trybie art. 624 § 1 k.p.k.;

LXXV. (...)

LXXIX. w ramach czynu opisanego w pkt. XIX oskarżonego K. S. uznał za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010 roku, do listopada 2010 roku,

w dniach bliżej nieustalonych, w Ć., działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, wbrew przepisom ustawy, trzykrotnie posiadał środki odurzające

w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuanę) o masie łącznej 3 gram, które kupił od K. K. (1), przy ustaleniu, że jego zachowanie stanowi wypadek mniejszej wagi, i tak:

- w sierpniu 2010 roku, w dniu bliżej nieustalonym, w Ć., posiadał 1 gram środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuanę), który nabył od K. K. (1),

- w dniach bliżej nieustalonych, w okresie od września 2010 roku do listopada 2010 roku, dwukrotnie posiadał po 1 gram środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste (marihuanę), które nabył od K. K. (1),

to jest przestępstwa z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 60 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

LXXX. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł od K. S. na rzecz Ośrodka (...) (...) (...) w C.,

z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, nawiązkę w kwocie 300 złotych;

LXXXI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec K. S. w pkt. LXXIX kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie w dniu 10 sierpnia 2011 roku i uznał grzywnę za wykonaną do wysokości dwóch stawek dziennych;

LXXXII. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od K. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 złotych, w tym kwotę 60 złotych opłaty od orzeczonej kary grzywny, tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Apelacje od wyroku wnieśli: obrońca oskarżonego K. R., prokurator, obrońca oskarżonej A. B., obrońca oskarżonego J. Z., oskarżony K. K. (1), obrońca oskarżonego K. K. (1), obrońca oskarżonego M. J..

Obrońca oskarżonego K. R., na podstawie art. 438 pkt 4 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

rażącą niewspółmierność orzeczonej względem K. R. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na lat 2 za przypisane mu przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku „o przeciwdziałaniu narkomanii” w zw. art. 12 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. - wynikającą z niedocenia

w stosunku do tego oskarżonego okoliczności łagodzących takich jak: szczere przyznanie się do winy, nie negowanie własnej odpowiedzialności, złożenie wyjaśnień, młody wiek oskarżonego, dotychczasowa niekaralność, a w konsekwencji podrzędną jego rolę

w przestępstwie i w konsekwencji przecenienie wymowy i znaczenia ustalonych okoliczności związanych z prognozą kryminologiczną dotyczącą sprawcy, takich jak wysoki stopień szkodliwości zarzucanego mu czynu skrucę.

Formułując zarzut jak wyżej skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania w stosunku do oskarżonego.

Prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia z pkt XVII na niekorzyść oskarżonego J. Z. i na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zarzucił wyrokowi:

obrazę przepisów postępowania, a to art. 410 k.p.k. i art. 424§1 pkt 1 k.p.k., mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na nieuwzględnieniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a to poprzez pominięcie istotnych dla sprawy zeznań świadka R. S. (2) z których wynika, że J. Z. był kierowcą w przebiegu wypadku drogowego w dniu 24 lipca 2010r. w miejscowości C.

i pominięciu w uzasadnieniu wyroku tego dowodu jako okoliczności przemawiającej za winą oskarżonego J. Z., co skutkowało uniewinnieniem w/w od popełnienia przestępstw z art. 177§1 k.k. w zw. z art.178§1 k.k. i z art. 178a§1 k.k. z uwagi na wystąpienie nie dających się usunąć wątpliwości w zakresie tych czynów dotyczących osoby kierującej pojazdem m-ki V. (...) przed wypadkiem i w czasie zdarzenia.

W konkluzji apelacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie zarzucanych oskarżonemu J. Z. czynów opisanych w pkt IV i V aktu oskarżenia oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Kielcach Wydział XII Karny do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonej A. B. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1) na zasadzie art. 438 pkt. 2 w zw. z art. 427 § 2 k.p.k., błąd w ustaleniach stanu faktycznego przyjętego za podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia mogący mieć wpływ na treść wydanego wyroku tj. przyjęcie, iż oskarżona A. B.:

- a) pod nieobecność J. Z. wydawała osobom, które przychodziły do ich mieszkania pakunki z narkotykami,
- b) robiła zapisy w zeszytach dotyczące ilość sprzedanych narkotyków i kwot, za które zostały one sprzedane,
- c) pomagała J. Z. w porcjowaniu narkotyków celem ich przygotowania do sprzedaży,

podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala ponad wszelką wątpliwość poczynić takich ustaleń.

Ponadto z dalece posuniętej ostrożności procesowej, na wypadek gdyby Sąd Okręgowy nie podzielił powyżej podniesionego zarzutu, dodatkowo:

2) na zasadzie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił rażąco niewspółmierność zastosowanego wobec oskarżonej środka związane

z poddaniem jej próbie w postaci zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres aż 4 lata, co stanowi górną ustawową granicę.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonej A. B. od zarzucanego jej czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji,
- 2) zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu, według normy przepisanych, ponieważ nie zostały one pokryte w żadnej części,

W przypadku natomiast uznania, iż zarzuty podniesione w pkt. II. 1) i II.2) niniejszej apelacji nie zasługują na uwzględnienie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez warunkowe zawieszenia wykonania orzeczonej wobec A. B. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lata.

Obrońca oskarżonego J. Z.:

I. Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części, w której Sąd Rejonowy uznał oskarżonego J. Z. za winnego zarzucanych mu czynów, tj. w zakresie pkt I, II i III aktu oskarżenia, na korzyść oskarżonego.

II. Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a) art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. oraz art. 424 k.p.k. poprzez uwzględnienie okoliczności przemawiających jedynie na niekorzyść oskarżonego, rozstrzygnięcie pojawiających się wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie, a w szczególności zeznań świadków w zakresie,

w jakim wskazywali na sprawstwo J. Z.;

III. Na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że oskarżony J. Z. dopuścił się zarzucanych mu czynów, a w szczególności:

- popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

- popełnienia przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

- popełnienia przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k;

podczas gdy należycie zbadany i oceniony materiał dowodowy prowadzi do odmiennych wniosków, a który to błąd miał wpływ na treść orzeczenia;

IV. Nadto na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec J. Z..

Formułując zarzuty jak wyżej skarżący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i uniewinnienie oskarżonego, a ewentualnie o złagodzenie wymierzonych wobec J. Z. kar jednostkowych, a w konsekwencji kary łącznej. Ewentualnie wnosił również o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Oskarżony K. K. (1) nie sformułował wprost zarzutu odwoławczego, jednakże z treści wniesionej przez niego apelacji wynika, że zarzucił on zaskarżonemu wyrokowi błędna ocenę dowodów i w konkluzji apelacji wniósł o wnikliwe rozpoznanie jego sprawy.

Obrońca oskarżonego K. K. (1), na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

I. mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 4 kpk i art. 5 § 2 kpk, poprzez uznanie za oczywistą omyłkę pisarską Sądu, wątpliwości wynikających z zarzutów z pkt. XXIV i XXVIII aktu oskarżenia, jedynie powielonych przez Sąd I Instancji w pkt. XVI i XVII wyroku, w świetle, których to zarzutów oskarżony K. K. (1) miał udzielić K. S. środka odurzającego w postaci marihuany, podczas gdy odpowiadający temu zarzutowi, zarzut w stosunku do "K. S. wskazuje, jakoby posiadał on zakupioną od K. K. (1) substancję psychotropową w postaci amfetaminy, rzeczony wątpliwości nigdy nie były przedmiotem ustaleń Sądu I Instancji i wynikają z treści aktu oskarżenia, a nie z tenoru wyroku; mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia obrazę przepisów postępowania,

a to art. 4 kpk i art. 7 kpk, poprzez uznanie, że dowody w postaci zeznań świadków K. O., M. F., K. W., A. W. i Ł. B., nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, podczas, gdy z zeznań tychże świadków wynika, że oskarżony nie jest i nie był w środowisku kojarzony z narkotykami, a nadto, iż Policja wskazywała świadkom, na osobę oskarżonego, jako mającą kontakt z narkotykami.

II. mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, iż wyjaśnienia oskarżonych D. B., T. C. i R. S. (1) nie polegają na prawdzie w zakresie nieobciążającym oskarżonego K. K. (1), choć ustalenia takie pozostają w korelacji z zeznaniami świadków, o których mowa z zarzucie w pkt. II apelacji, a także poprzez uznanie za wiarygodne zeznań M. W., K. S. i I. W., tylko na tej podstawie, że oskarżeni ci zostali prawomocnie skazani lub obciążyli sami siebie.

Formułując zarzuty jak wyżej skarżący wniósł o:

- o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego K. K. (1), t.j. w pkt. od LXVII do LXXIV i uniewinnienie oskarżonego

ewentualnie

- o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach.

Obrońca oskarżonego M. J., na podstawie art. 438 pkt 1, 2, 3 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mający wpływ na treść wyroku, polegający na ustaleniu iż oskarżony M. J. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił R. K. środka odurzającego (marihuany) o masie ok. 50 gram i ułatwił mu zażycie środka odurzającego (marihuany) o masie 100,76 gram pośrednicząc w jego zakupie, podczas gdy w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności wyjaśnień M. J. oraz zeznań P. W. oskarżony nie udzielał odpłatnie ww środków R. K. i tym samym nie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej;

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj. art. 4 kpk, art. 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów wyrażające się w odmówieniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do braku odpłatnego udzielania środków odurzających i uzyskiwania z podejmowanych transakcji korzyści finansowej;

Niezależnie od powyższego, na podstawie art. 438 pkt 4 kpk zarzucił:

- rażąco niewspółmierność kary przypisanej oskarżonemu za popełnione przestępstwa w szczególności nie uwzględniającej przesłanek którymi winien kierować się Sąd określonych art. 53 kk i 54 kk - tj. m. in. stopnia winy, warunków osobistych, zachowania oskarżonego po popełnieniu przestępstw, celów wychowawczych kary.

Mając na uwadze powyższe skarżąca wniosła o:

- rozwiązanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 roku

względnie o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie kar wymierzonych za przypisane oskarżonemu przestępstwa poprzez wymierzenie oskarżonemu łagodniejszego wymiaru kar pozbawienia wolności za poszczególne czyny i kary łącznej z warunkowym zawieszeniem na okres próby 2 lat, w tym również niższego wymiaru kwoty grzywny oraz nawiązki lub

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja wniesiona przez prokuratora jest zasadna.

Ma rację skarżący, gdy twierdzi, że Sąd Rejonowy oceniając zgromadzone przez siebie dowody w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu J. Z. w pkt IV i V aktu oskarżenia pominął dowód z zeznań świadka R. S. (2).

Tymczasem świadek ten, będąc funkcjonariuszem policji bezpośrednio po wypadku rozpytywał m.in. K. K. (3) na jego okoliczności, sporządzając z tej czynności notatkę urzędową.

Świadek ten przesłuchiwany był zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem, potwierdzając prawdziwość informacji zawartych w sporządzonej przez siebie notatce m.in. w zakresie informacji uzyskanych od K. K. (2), który wskazał oskarżonego J. Z. jako kierowcę samochodu.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy winien poddać ocenie zeznania w/w świadka, jak również precyzyjnie i wnikliwie przesłuchać K. K. (2) na okoliczność rozmowy odbytej z w/w świadkiem, w tym identyfikacji kierowcy przedmiotowego auta. Wyżej wskazane uchybienie mogło mieć wpływ na treść orzeczenia zawartego w pkt XVII wyroku, skutkując tym samym uchynieniem wyroku w tej części i przekazaniem sprawy w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu J. Z. w pkt IV i V aktu oskarżenia do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kielcach. W toku ponownego rozpoznania niniejszej sprawy w powyżej wskazanym zakresie Sąd Rejonowy wnikliwie i szczegółowo przesłucha w/w świadków i oceni ich zeznania w kontekście pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie.

Oдноśnie apelacji obrońcy oskarżonego J. Z.

Apelacja obrońcy oskarżonego J. Z. nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom skarżącego Sąd I instancji w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu J. Z. w pkt I, II, III aktu oskarżenia, wnikliwie ocenił zgromadzone przez siebie dowody i dokonał na ich podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych.

Oceniając zgromadzone dowody, Sąd ten nie uchybił regułom wskazanym w przepisach art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 kpk. Sąd ten precyzyjnie wskazał, którym dowodom i dlaczego przyznał atrybut wiarygodności, oraz którym i dlaczego tych cech odmówił.

W szczególności Sąd ten wskazał z jakich powodów uznał wyjaśnienia oskarżonego J. Z. za niewiarygodne.

Brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadków : P. Z., I. W., K. S., a co za tym idzie prawidłowości ustaleń w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt IX i XII zaskarżonego wyroku.

Jeśli chodzi o czyn przypisany oskarżonemu J. Z. w pkt I wyroku, to wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, iż oskarżony ten działając wspólnie i w porozumieniu z A. B. uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających. Za przyjęciem takiego stanowiska przemawia ilość przechowywanych narkotyków, przygotowywanie ich do sprzedaży, zapiski zawarte w zabezpieczonym zeszycie, z których, jak to wskazuje Sąd Rejonowy, jednoznacznie wynika, że dotyczą one osób, którym oskarżeni przekazywali narkotyki w celu ich dalszej odsprzedaży.

Sąd Rejonowy posługując się opiniami wskazanych przez siebie biegłych precyzyjnie określił ilość „porcji handlowych” możliwych do uzyskania z posiadanych przez oskarżonych środków odurzających.

W świetle dowodów zgromadzonych przez Sąd Rejonowy nie ma najmniejszych wątpliwości, iż oskarżony J. Z. dopuścił się występkę z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk.

Skarżący kwestionując stanowisko Sądu I instancji w zakresie ustaleń co do czynów przypisanych oskarżonemu J. Z. polemizuje z nimi, nie przytaczając żadnych racjonalnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć tok rozumowania Sądu prowadzący do tych ustaleń.

Wbrew zarzutom skarżącego nie można uznać kar wymierzonych oskarżonemu J. Z. za rażąco niewspółmiernie surowe.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk, oraz uwzględniając związek podmiotowo-przedmiotowy istniejący pomiędzy czynami przypisanymi oskarżonemu, orzeczone wobec niego kary są wyważone i sprawiedliwe.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

Biorąc pod uwagę aktualną sytuację majątkową oskarżonego J. Z. zwolniono go od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym (art. 624 § 1 kpk).

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonej A. B.

Apelacja obrońcy oskarżonej A. B. jest niezasadna.

Sąd Rejonowy czyniąc ustalenia faktyczne w zakresie czynu przypisanego oskarżonej w pkt I wyroku, nie dopuścił się błędu w tych ustaleniach, opierając je na prawidłowo ocenionym materiale dowodowym.

Sąd ten zasadnie stwierdził, iż oskarżona składając wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie starała się „umniejszać” swoją rolę w uczestniczeniu w obrocie narkotykami.

Biorąc pod uwagę ilość zabezpieczonych narkotyków i przedmiotów ujawnionych i przechowywanych w mieszkaniu zajmowanym przez oskarżoną, oraz treść zapisków zawartych w zabezpieczonym zeszycie jest rzeczą oczywistą, iż oskarżona działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym J. Z. dopuściła się przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Biorąc pod uwagę okoliczności tego czynu, rodzaj i ilość ujawnionych narkotyków, a także uwzględniając pozostałe dyrektywy wymiaru kary, o jakich mowa w przepisie art. 53 kk, nie można uznać kar wymierzonych oskarżonej za rażąco niewspółmiernie surowe.

W szczególności ustalony wobec oskarżonej 4-letni okres próby, pozwoli na wdrożenie oskarżonej do respektowania na przyszłość obowiązujących reguł porządku prawnego. Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O wynagrodzeniu należnym za obronę z urzędu oskarżonej A. B.

w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 163 poz. 1348 z późn. zm.).

W oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną, z uwagi na jej aktualną sytuację rodzinną i majątkową, od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego K. K. (1) i oskarżonego K. K. (1).

Apelacje te okazały się o tyle skuteczne, o ile doprowadziły do zmiany zaskarżonego wyroku co do oskarżonego K. K. (1), w sposób opisany w wyroku Sądu odwoławczego.

Z wyjaśnień oskarżonego M. W., zeznań świadka I. W., wyjaśnień oskarżonego D. B., T. C., K. S. i R. S. (1) wynika w sposób oczywisty, w jakich okolicznościach w/w osoby nawiązali kontakt z oskarżonym K. K. (1) i w jakich okolicznościach nabywali od niego środki odurzające.

Sąd Rejonowy w sposób wnikliwy i precyzyjny ocenił w/w dowody, wskazując przy tym

w odniesieniu do wyjaśnień D. B. i T. C., R. S. (1) dlaczego nie przyznał przymiotu wiarygodności zmienionym ich wyjaśnieniom, w których zaprzeczali temu, że nabywali narkotyki od K. K. (1).

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego K. S. Sąd Rejonowy zasadnie przyznał im przymiot wiarygodności, w tym również w zakresie rodzaju nabytych od oskarżonego K. K. (1) środków odurzających w postaci amfetaminy.

Uznając za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego K. S. w tym przedmiocie należało zmienić zaskarżony wyrok w pkt LXVII co do K. K. (1), oraz w oparciu o przepis art. 435 kpk także w stosunku do oskarżonego K. S. w pkt LXXXIX przyjmując, iż oskarżony K. K. (1) udzielił K. S. środka odurzającego w postaci amfetaminy.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O wynagrodzeniu należnym obrońcy z urzędu oskarżonego K. K. (1) w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 134 z późniejszymi zmianami). Uwzględniając aktualną sytuację majątkową oskarżonego zwolniono go od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym (art. 624 § 1 kpk).

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego M. J.

Apelacja obrońcy oskarżonego nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd Rejonowy w toku prawidłowo przeprowadzonego przewodu sądowego zgromadził wszystkie dowody niezbędne dla rozstrzygnięcia, wnikliwie i szczegółowo je przeanalizował oraz dokonał na ich podstawie prawidłowych ustaleń faktycznych.

Oceniając zgromadzone dowody Sąd ten nie naruszył reguł określonych w art. 4 kpk, art. 7 kpk. Ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji, jest oceną swobodną, nie dowolną.

Słusznie postąpił Sąd I instancji, traktując wyjaśnienia oskarżonego M. J., w których zaprzeczał, że udzielał odpłatnie środków odurzających R. K. za konsekwencję przyjętej przez niego linii obrony.

Sąd odwoławczy w pełni podziela ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy, stąd nie ma potrzeby ponownego jej dokonywania.

Skarżący kwestionując ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji w istocie rzeczy polemizuje w nimi, nie przytaczając żadnych racjonalnych argumentów, które byłyby w stanie podważyć tok rozumowania Sądu, prowadzący do tych ustaleń.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary, a więc uwzględniając te okoliczności, które były przedmiotem ocen i rozważań Sądu I instancji, nie można uznać kar wymierzonych oskarżonemu za rażąco niewspółmiernie surowe. Sąd orzekając wobec oskarżonego kary jednostkowe uwzględnił zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, oraz warunki i właściwości osobiste oskarżonego i cele kary.

Orzekając karę łączną uwzględnił związek podmiotowo-przedmiotowy istniejący pomiędzy przypisanymi oskarżonemu czynami.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk, uznając iż oskarżony z uwagi na sytuację majątkową nie byłby w stanie ich uiścić, bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego K. R.

Apelacja ta nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Ustalenia faktyczne dotyczące czynu przypisanego oskarżonemu są prawidłowe i nie były one przez skarżącego kwestionowane.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk, a więc uwzględniając te okoliczności, które były przedmiotem ocen i rozważań Sądu I instancji nie można uznać kar wymierzonych oskarżonemu za rażąco niewspółmiernie surowe. Sąd właściwie ocenił zarówno stopień zawinienia oskarżonego jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Zawieszając wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 lata, Sąd zachował możliwość kontrolowania zachowania oskarżonego.

Tak orzeczona kara sprawi, że jej cele wobec oskarżonego zostaną osiągnięte.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeczono jak w wyroku.

O wynagrodzeniu należnym obrońcy z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późniejszymi zmianami).

W oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk, z uwagi na aktualną sytuację majątkową, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

/SSO Leszek Grzesiak/ /SSO Ewa Opozda-Kałka/ /SSO Andrzej Ślusarczyk/